

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 847

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 25 noiembrie 2002

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 231 din 10 septembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă și ale art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001	1-4			
Decizia nr. 289 din 5 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și a dispozițiilor art. 60 din lege	4-6			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		116.	— Ordin al ministrului Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „Grantmetal” — S.A. București	6-7
		938.	— Decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale privind aprobarea Standardului de performanță pentru serviciul de furnizare a gazelor naturale, realizat de operatorii de distribuție.....	7-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 231

din 10 septembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă și ale art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 și ale art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „ITIA” — S.A. București în Dosarul nr. 2.222/2001 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal răspunde Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, prin avocat Luciana Căpușan, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare arată că excepția este inadmisibilă în ceea ce privește dispozițiile art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999, întrucât acestea au fost abrogate prin Legea nr. 409/2001, și nefondată în ceea ce privește dispozițiile art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, deoarece aceste dispoziții nu sunt relevante în soluționarea cauzei. Consideră că principiul constituțional al accesului liber la justiție nu este încălcat, iar autorul excepției, susținând aceasta, face, de fapt, confuzie „între stabilirea condițiilor în care se poate exercita un drept (în așa fel încât să împiedice abuzul de drept) și însuși accesul la justiție“.

Raportarea la dispozițiile art. 48 alin. (1) din Constituție, pe care o face autorul excepției, este nefondată, deoarece prevederile criticate se referă la posibilitatea contestării măsurilor dispuse de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare, în timp ce dispozițiile Legii fundamentale se referă la recunoașterea dreptului pretins.

Cât privește încălcarea dispozițiilor art. 134 alin. (1) și (2) din Constituție, arată că libertatea comerțului nu înseamnă exonerarea agenților economici de plata datoriilor, iar „economia de piață nu înseamnă păstrarea dezechilibrului dintre veniturile publice și datoria publică în dauna colectivității și în beneficiul debitorilor rău-platnici“.

Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 135 alin. (1) din Constituție, arată că scopul cauțiunii este același din dreptul comun în materia executării silite, adică acela de a garanta creditorului de buna-credință a debitorului contestator și de a-l asigura pe cel dintâi că eventualele prejudicii rezultate din întârzierea în executare pot fi acoperite.

Reprezentantul Ministerului Public arată că dispozițiile criticate nu încalcă nici una dintre dispozițiile constituționale invocate de autor. Ele instituie o procedură specială de recuperare a creditorilor neperformante. Cauțiunea instituită prin dispozițiile art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 nu încalcă principiul accesului liber la justiție, ci, din contră, este o măsură de protecție a creditorului față de reaua-credință a debitorului. Solicită respingerea excepției, ca inadmisibilă, pentru dispozițiile art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999, arătând că această ordonanță a fost abrogată prin Legea nr. 409/2001, și ca neîntemeiată pentru dispozițiile art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 noiembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.222/2001, **Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 și ale art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, excepție ridicată de Societatea Comercială „ITIA“ — S.A. într-un litigiu având ca obiect recuperarea unei creanțe bancare.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prevederile legale atacate contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție, deoarece stabilirea unei cauțiunii de 20% din valoarea creanței, pentru contestarea în justiție a măsurilor luate de AVAB, împiedică accesul efectiv la justiție, debitorul neavând posibilitatea să plătească o cauțiune atât de mare. Astfel, măsurile abuzive luate de AVAB nu pot fi atacate în contenciosul administrativ, fiind astfel încălcate dispozițiile art. 48 din Legea fundamentală.

Prin dispozițiile legale criticate se încalcă dispozițiile constituționale privind obligația statului de a ocroti libertatea comerțului, de a proteja concurența loială și de a crea cadrul favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, așa cum s-a statuat prin art. 134 din Legea fundamentală. În fine continuarea executării silite de către AVAB, în condițiile arătate, încalcă dreptul de proprietate al societății debitoare consacrat de art. 135 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a V-a comercială arată că excepția de neconstituționalitate este nefondată din următoarele considerente:

Dispozițiile legale invocate sunt constituționale deoarece accesul liber la justiție nu este îngrădit prin faptul că s-au stabilit condiții pentru soluționarea anumitor cauze deduse judecătii. Stabilirea cauțiunii potrivit dispozițiilor Legii nr. 409/2001 nu împiedică accesul liber la justiție.

„Faptul că dispozițiile legale au stabilit plata unei cauțiuni demonstrează că, în condițiile unei economii de piață, statul asigură valorificarea creanțelor și recuperarea acestora de către creditorii.“

În ce privește respectarea dispozițiilor art. 48 din Constituția României, acestea nu au fost încălcate prin stabilirea unei cauțiuni în condițiile Legii nr. 409/2001, deoarece reclamanta are posibilitatea recunoașterii dreptului pretins, anularea acțiunii și repararea pagubei, dacă sunt îndeplinite condițiile legale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 135 din Constituția României, și anume faptul că statul ocrotește proprietatea, aceste dispoziții sunt respectate, deoarece plata cauțiunii s-a stabilit tocmai pentru a se acoperi prejudiciul ce ar putea fi suferit de către o persoană fizică sau juridică prin neexecutarea drepturilor sale legitime.

În speță, reclamanta are obligația să achite creditul datorat, potrivit titlului executoriu existent în cauză.“

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că „ordonanța instituie o procedură specială, derogatorie de la dreptul comun, în vederea realizării creanțelor bancare neperformante preluate de AVAB și a asigurării principiului celerității în soluționarea litigiilor și a oricăror cereri în legătură cu activele bancare supuse valorificării potrivit acestui act normativ“.

Autorul excepției face confuzie între stabilirea unor condiții legale favorabile la exercitarea unor drepturi, precum plata unei cauțiuni, care nu contravin accesului liber la justiție și care urmăresc să împiedice abuzul de drept și să asigure celeritatea procedurii judecătorești, și încălcarea accesului la justiție (reglementat prin art. 21 din Legea fundamentală). Faptul că în speță cauțiunea are o valoare de aproximativ 26 miliarde lei, iar societatea nu dispune de resursele financiare necesare nu constituie o problemă de constituționalitate.

Față de susținerea că dispozițiile art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 ar încălca prevederile art. 48 din Legea fundamentală, se apreciază că aceasta nu poate fi susținută, având în vedere că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei dispoziții constituționale. De altfel, potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, persoana vătămată într-un drept al său se poate adresa instanței de judecată, în vederea recunoașterii dreptului pretins, a anulării actului administrativ contestat și reparării pagubei.

Din analiza dispozițiilor legale criticate rezultă că acestea nu încalcă prevederile art. 134 și nici ale art. 135 din Constituție. Unul dintre scopurile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/1998 este de a asigura recuperarea de la debitorii a creanțelor bancare, corespunzător obligației constituționale a statului de a proteja, în cadrul economiei de piață, interesele naționale în activitatea economico-financiară, în condițiile ocrotirii egale și nediscriminatorii a proprietății, indiferent de titular. Dispoziția înscrisă în art. 134 trebuie interpretată în strânsă legătură cu prevederea art. 101 alin. (1) din Legea fundamentală, conform căreia Guvernul asigură realizarea politicii interne a țării.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că reglementarea „privind plata unei cauțiuni, pentru evitarea relei-credințe în exercitarea drepturilor este prevăzută și de unele dispoziții din Codul de procedură civilă, de exemplu art. 279, 280, 384, 392, 403 și 420, și nu contravine art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție și nici art. 48 din Constituție cu privire la recunoașterea dreptului pretins, întrucât orice drept poate fi recunoscut și exercitat numai în condițiile și cu respectarea condițiilor legale.

În ce privește criticile de neconstituționalitate raportate la art. 134 și 135 din Constituție, apar inadmisibile, întrucât aceste dispoziții nu sunt incidente în cauză.“

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 27 august 1999, și ale art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 15 decembrie 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 19 iulie 2001, dispoziții legale ce au următorul cuprins:

Art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999: *„Debitorii pot contesta în justiție măsurile dispuse de Agenția de Valorificare a Activelor Bancare potrivit prezentei ordonanțe și pot face contestație la executare, numai cu depunerea unei cauțiuni egale cu jumătate din valoarea activului bancar supus valorificării.”*

Art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, introdus prin Legea nr. 409/2001: *„Debitorii pot contesta în justiție măsurile dispuse de AVAB potrivit prezentei ordonanțe de urgență și pot face contestație la executare numai după depunerea unei cauțiuni egale cu 20% din valoarea activului bancar supus valorificării.”*

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt contrare dispozițiilor art. 21, art. 48, art. 134 alin. (1)

și alin. (2) lit. a) și celor ale art. 135 alin. (1) din Constituția României, al căror conținut este următorul:

Art. 21: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept.”

Art. 48: *„(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.*

(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.

(3) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare săvârșite în procesele penale.”

Art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a): *(1) „Economia României este economie de piață.*

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;“

Art. 135 alin. (1): *„Statul ocrotește proprietatea.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 55/1999, deci și ale art. 40, au fost abrogate prin art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, dispoziții introduse prin Legea nr. 409/2001, lege intrată în vigoare la data de 19 iulie 2001, anterior datei de 16 noiembrie 2001, dată la care instanța a sesizat Curtea cu excepția de neconstituționalitate a acestora, situație în care instanța avea datoria ca, printr-o încheiere motivată, să respingă excepția privind aceste dispoziții legale.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 Curtea constată următoarele:

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit cadrul juridic pentru valorificarea unor active ale băncilor la care statul este acționar majoritar, în vederea pregătirii acestora pentru începerea procedurii de privatizare, în scopul creșterii gradului de solvabilitate și a credibilității interne și externe sau reglementării problemelor de natură financiară ale acestora pentru menținerea viabilității sistemului bancar, precum și pentru accelerarea procedurilor de recuperare a debitelor restante.

În vederea atingerii acestui obiectiv, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 s-a instituit o procedură specială, derogatorie de la dreptul comun, în vederea realizării creanțelor bancare neperformante preluate de AVAB și a asigurării celerității în soluționarea litigiilor și a oricăror cereri în legătură cu activele bancare supuse valorificării potrivit acestui act normativ.

Instituirea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, a obligației la plata unei cauțiuni nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, dat fiind că debitorului nu i se închide accesul la justiție pentru apărarea unui drept subiectiv, ci i se limitează posibilitatea abuzului judiciar, asigurându-se celeritatea soluționării cauzei.

Nu sunt încălcate nici prevederile art. 134 și nici cele ale art. 135 din Constituție, deoarece executarea obligației de plată — fie și pe calea executării silite — corespunde principiilor economiei de piață și, totodată, garantării dreptului de proprietate, indiferent de titular.

Curtea, prin Decizia nr. 126 din 4 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie 2000, a respins excepția de neconstituționalitate

a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999, reținând, între altele, că, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate, „se face o confuzie între, pe de o parte, stabilirea unor condiții privind exercitarea unor drepturi prevăzute în ordonanță, care nu contravin principiului accesului liber la justiție, condiții de natură să împiedice abuzul de drept și, în același timp, să asigure celeritatea procedurii de realizare a creanțelor prevăzute de ordonanță, și, pe de altă parte, îngrădirea accesului la justiție. În realitate cele două condiții prevăzute în textele de lege criticate sunt justificate în contextul măsurilor derogatorii

prevăzute de ordonanță și nu constituie îngrădiri ale accesului liber la justiție. De altfel, în ceea ce privește obligarea la cauțiune, Curtea constată că art. 401 din Codul de procedură civilă, în materia contestației la executare, prevede o asemenea măsură chiar în cadrul procedurii obișnuite“. Având în vedere asemănarea dintre cele două texte: art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 și art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, considerentele și soluția din acea decizie sunt valabile și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, excepție ridicată de Societatea Comercială „ITIA“ — S.A. în Dosarul nr. 2.222/2001 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 409/2001, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 289 din 5 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și a dispozițiilor art. 60 din lege

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 101/1998, precum și a dispozițiilor art. 60 din lege, excepție ridicată de Societatea Comercială „Delta Exchange“ — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.758/2000 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază că atât Legea nr. 101/1998, în ansamblul său, cât și pre-

vederile art. 60 din aceasta sunt în concordanță cu dispozițiile din Constituție invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 2.758/2000, **Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 din Legea nr. 101/1998, precum și a prevederilor Legii nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, în integralitate.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Delta Exchange“ — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unei decizii a Băncii Naționale a României și a unei hotărâri a consiliului de administrație al acestei bănci.

I. În motivarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 60 din Legea nr. 101/1998 se susține că acestea încalcă art. 74 alin. (1), art. 48 alin. (2), art. 49 și 128 din Constituție. Încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 74 alin. (1) și ale art. 48 alin. (2) constă, în esență, în

aceea că prin conținutul său acest text de lege, care reglementează sancțiunile ce pot fi aplicate de către Banca Națională a României, termenele în care trebuie să fie formulate și soluționate contestațiile împotriva lor, precum și competența Curții Supreme de Justiție de a se pronunța în legătură cu deciziile Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, „are elemente de lege organică”. Totodată, prin art. 60 alin. (3) din lege se încalcă și art. 49 și 128 din Constituție, întrucât contestația formulată la Curtea Supremă de Justiție „nu are natura unui recurs, ea nereprezentând o cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești”, ceea ce lipsește partea „de cel puțin o cale ordinară de atac”.

II. În motivarea neconstituționalității Legii nr. 101/1998 în integralitatea sa, se arată că aceasta „a fost adoptată de către Parlament în condițiile legii ordinare, deși în conținutul său, prin art. 60, are elemente de lege organică”, așa încât contravine art. 74 alin. (1) din Constituție.

Curtea Supremă de Justiție – Secția de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât art. 60 din Legea nr. 101/1998 nu încalcă dispozițiile art. 74 alin. (1), art. 48 alin. (2) și art. 49 din Constituție, iar cât privește legea în integralitatea ei, nu sunt formulate motive de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens se arată că art. 60 din Legea nr. 101/1998 reglementează sancțiunile aplicabile de către Banca Națională a României și procedura de soluționare a contestațiilor împotriva acestora, iar nu condițiile și limitele exercitării dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică printr-un act administrativ, astfel că nu sunt încălcate prevederile art. 48 alin. (2) din Constituție. Textul criticat nu restrânge exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți, nefiind, așadar, contrar dispozițiilor constituționale ale art. 49, și, totodată, stabilind competența de judecată a unor decizii de sancționare emise de Banca Națională a României, este în deplină concordanță cu art. 125 alin. (3) din Constituție. În sfârșit, se consideră că nu poate fi reținută nici încălcarea art. 74 alin. (1) și art. 128 din Legea fundamentală, deoarece dispozițiile ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate nu instituie o procedură de votare a legilor organice și nici nu îngăduiesc exercitarea căilor de atac.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, în integralitatea sa, precum și ale art. 60 din aceasta. Art. 60 din lege prevede: „(1) Pentru

nerespectarea reglementărilor emise de către Banca Națională a României, în cazurile care nu cad sub incidența Legii bancare, conducerea executivă a Băncii Naționale a României poate aplica următoarele sancțiuni:

- a) *avertisment scris;*
- b) *amendă de la 1 milion lei la 10 milioane lei; amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat;*
- c) *suspendarea, pe un termen de până la 90 de zile, parțială sau totală, a autorizației acordate de Banca Națională a României;*
- d) *retragerea autorizației acordate de Banca Națională a României.*

(2) *Contestațiile pot fi formulate în termen de 15 zile de la data comunicării sancțiunii și se soluționează de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României în maximum 30 de zile de la primirea acestora.*

(3) *În termen de 15 zile de la comunicare, deciziile Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege contravin art. 74 alin. (1), art. 48 alin. (2), art. 49 și 128 din Constituție, care prevăd:

— Art. 74 alin. (1): *„Legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.”;*

— Art. 48 alin. (2): *„Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.”;*

— Art. 49: *„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) *Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”;*

— Art. 128: *„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională reține următoarele:

I. Critica de neconstituționalitate a Legii nr. 101/1998, în ansamblul său, se întemeiază, în esență, pe susținerea că aceasta „a fost adoptată de către Parlament, în condițiile legii ordinare, deși în conținutul său, prin art. 60, are elemente de lege organică”. Elementele de lege organică rezultă, în opinia autorului excepției, din cuprinsul alin. (3) al art. 60, care, stabilind „competența Curții Supreme de Justiție de a judeca în calitate de primă instanță contestațiile împotriva deciziilor Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României”, modifică o lege organică, și anume Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993. Se consideră că, în felul acesta, se încalcă prevederile art. 74 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora legile organice se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.

Analizând această susținere, Curtea constată că art. 72 alin. (3) din Constituție stabilește domeniile care sunt supuse reglementării prin lege organică, iar, între acestea, lit. h) prevede domeniul organizării și funcționării instanțelor judecătorești. Curtea constată însă că nici art. 72 alin. (3) și nici alte texte din Constituție, în care se specifică necesitatea adoptării de legi organice, nu prevăd că procedura de judecată și competența instanțelor judecătorești sunt supuse reglementării prin astfel de legi. Pe de altă parte, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, *„Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege”*. În consecință, dis-

pozițiile legale privitoare la competența și procedura instanțelor judecătorești nu intră în materia legilor organice, astfel că adoptarea de către Parlament a Legii nr. 101/1998 ca lege ordinară nu contravine art. 74 alin. (1) din Constituție.

II. Cea de a doua critică vizează dispozițiile art. 60 din lege, în legătură cu care, în esență, se susține că sunt neconstituționale, întrucât, pe de o parte, „conțin elemente de lege organică”, încălcând astfel art. 74 alin. (1) și art. 48 alin. (2) din Constituție, iar pe de altă parte, contestația formulată, în temeiul acestui text, la Curtea Supremă de Justiție „nu are natura unui recurs, ea nereprezentând o cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești”, lipsind partea „de cel puțin o cale ordinară de atac”, ceea ce contravine art. 49 și 128 din Constituție.

Cu privire la primul aspect al criticii, potrivit căruia conținutul reglementării art. 60 din Legea nr. 101/1998 aparține domeniului legii organice, Curtea constată că acesta urmează a fi respins pentru aceleași considerente care au fundamentat și respingerea excepției de neconstituționalitate referitoare la Legea nr. 101/1998, în ansamblul său. De asemenea, invocarea încălcării prin art. 60 alin. (2) din lege a dispozițiilor art. 48 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora condițiile și limitele exercitării dreptului persoanei vătămate într-un drept al său de o autoritate publică se stabilesc prin lege organică, urmează

să fie înlăturată. Art. 60 alin. (2) stabilește procedura administrativ-jurisdicțională de soluționare de către Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României a contestațiilor formulate împotriva sancțiunilor aplicate de aceasta. Este o procedură jurisdicțională, prealabilă procedurii în fața instanțelor judecătorești, ce nu intră în sfera contenciosului administrativ, nefiind, așadar, încălcate prevederile art. 48 alin. (2) din Constituție.

În legătură cu constituționalitatea art. 60 alin. (3) din Legea nr. 101/1998 prin raportare la dispozițiile art. 128 din Constituție, referitoare la „*Folosirea căilor de atac*”, Curtea s-a mai pronunțat, cu prilejul soluționării excepției de neconstituționalitate ridicate de aceeași parte în același dosar și având același obiect, prin Decizia nr. 45 din 12 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 28 martie 2002. Prin aceea decizie, definitivă și obligatorie, s-a constatat că „nici o dispoziție a Legii nr. 101/1998 nu îngreudește exercitarea căilor de atac”.

În sfârșit, Curtea constată că prevederile art. 49 din Constituție, privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale cetățenilor, nu sunt incidente în această cauză ce are ca obiect aplicarea unor sancțiuni persoanelor juridice care nu se conformează reglementărilor emise de Banca Națională a României.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și a prevederilor art. 60 din lege, excepție ridicată de Societatea Comercială „Delta Exchange” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.758/2000 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA PENTRU PRIVATIZARE
ȘI ADMINISTRAREA PARTICIPAȚIILOR STATULUI

ORDIN

**privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială
„Grantmetal” — S.A. București**

În temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, și ale art. 18 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 678/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 6 august 2001,

în vederea stabilirii modului de administrare și gestionare, precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare la Societatea Comercială „Grantmetal” — S.A. București,

ministrul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Grantmetal” — S.A. București, denumită în continuare *societate comercială*, cu sediul în municipiul București, Bd. Constructorilor nr. 16A, sectorul 6, înmatriculată la Oficiul registrului comerțului sub nr. J 40/582/1991, începând cu data de 15 noiembrie 2002.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale în perioada privatizării administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat de ministrul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

(2) Conținutul mandatului prevăzut la alin. (1) va cuprinde în principal, dar fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

a) luarea unor măsuri de administrare și gestionare a societății comerciale, cu accent pe:

— situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiari și de performanță;

— identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

— inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;

— inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

— cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

— inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

b) notificarea tuturor creditorilor bugetari în sensul instituirii procedurii de administrare specială în perioada de privatizare, în vederea neînceperii/suspendării de către aceștia a oricăror măsuri de executare silită împotriva societății comerciale;

c) solicitarea organelor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru bugetul de stat, și ale celorlalte ministere și instituții, pentru bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, precum și ale autorităților administrației publice locale, pentru bugetele locale, de a elibera certificatele de obligații bugetare pentru datoriile bugetare acumulate până la data de 31 decembrie 2001;

d) solicitarea furnizorilor de servicii pentru întocmirea graficelor de reeșalonare a datoriilor restante, respectarea acestora și efectuarea plăților facturilor curente;

e) respectarea disciplinei economico-financiare prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia.

Art. 3. — Procedura de administrare specială în perioada de privatizare încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor în situația privatizării societății comerciale sau la data stabilită prin ordin al ministrului Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului.

Ministrul Autorității pentru Privatizare
și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Mușetescu

București, 15 noiembrie 2002.
Nr. 116.

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR
AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

DECIZIE

privind aprobarea Standardului de performanță pentru serviciul de furnizare a gazelor naturale, realizat de operatorii de distribuție

În temeiul prevederilor art. 5 lit. m) și ale art. 8 alin. (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 791/2001,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale adoptă prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Standardul de performanță pentru serviciul de furnizare a gazelor naturale, realizat de operatorii de distribuție, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 78/2001,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 19 aprilie 2001.

Art. 3. — Departamentul prețuri, tarife, reglementări comerciale, protecția consumatorilor, Departamentul inspecție, control, sesizări, reclamații, grupe teritoriale, Departamentul licențe, autorizări, reglementări tehnice și

Serviciul legislație, contencios vor asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei decizii.

Art. 4. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale,
Dan Pantilie

București, 12 noiembrie 2002.
Nr. 938.

ANEXĂ

STANDARD DE PERFORMANȚĂ

pentru serviciul de furnizare a gazelor naturale, realizat de operatorii de distribuție

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Scop

Art. 1. — Prezentul standard de performanță reglementează indicatorii de performanță pentru asigurarea serviciului de furnizare a gazelor naturale, realizat de agenții economici titulari ai licenței de distribuție și, respectiv, de furnizare a gazelor naturale.

Art. 2. — Prezentul standard de performanță a fost emis în conformitate cu prevederile art. 5 lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale (ANRGN), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 791/2001.

SECȚIUNEA a 2-a

Domeniu de aplicare

Art. 3. — Prin prezentul standard de performanță se stabilesc indicatori de performanță privind următoarele activități:

- a) racordarea consumatorilor la sistemul de alimentare cu gaze naturale;
- b) contractarea gazelor naturale;
- c) măsurarea, facturarea și încasarea contravalorii gazelor naturale furnizate;
- d) asigurarea parametrilor tehnologici și a condițiilor de calitate a gazelor naturale;
- e) asigurarea continuității în alimentarea cu gaze naturale, în conformitate cu prevederile contractuale;
- f) soluționarea reclamațiilor consumatorilor referitoare la serviciul de furnizare a gazelor naturale în scopul asigurării unei relații transparente între furnizor și consumator, care să conducă la rezolvarea eficientă și obiectivă a problemelor, cu respectarea drepturilor și obligațiilor fiecărei părți.

Art. 4. — (1) Standardul de performanță se aplică în relațiile contractuale dintre agenții economici titulari ai licenței de distribuție și, respectiv, de furnizare a gazelor naturale și consumatori, pentru instalații de utilizare care funcționează la presiune joasă și redusă, în limitele debitelor instalate, aprobate conform reglementărilor în vigoare.

(2) Contractele de furnizare precizate la alin. (1) au la bază contractele-cadru de furnizare a gazelor naturale pentru consumatorii captivi, emise de ANRGN și aprobate prin decizie a președintelui ANRGN.

Art. 5. — În vederea urmării respectării standardului de performanță furnizorul de gaze naturale trebuie să asigure:

- a) gestiunea și măsurarea cantităților de gaze naturale furnizate;
- b) evidența consumatorilor;
- c) organizarea activităților și a evidențelor privind citirea, facturarea/decontarea și încasarea contravalorii gazelor naturale vândute;
- d) organizarea activităților și a evidențelor privind stocurile, verificarea și etalonarea contoarelor/sistemelor și echipamentelor de măsurare;
- e) înregistrarea, investigarea și soluționarea reclamațiilor și sesizărilor consumatorilor;
- f) efectuarea/investigarea verificărilor (în cazul în care acestea sunt efectuate de alți agenți economici autorizați) și înregistrarea verificărilor la instalațiile de utilizare ale consumatorilor;

g) prestarea de servicii aferente serviciului de furnizare a gazelor naturale: informare, consultanță și altele asemenea.

Art. 6. — Prevederile prezentului standard de performanță nu se aplică în următoarele condiții:

- a) forța majoră;
- b) defecțiuni din culpa terților;
- c) refuzul consumatorului de a permite accesul furnizorului de gaze naturale la obiectivele sistemului de alimentare cu gaze naturale aflate pe proprietatea sa;
- d) alte cauze independente de capacitatea furnizorului de a acționa.

SECȚIUNEA a 3-a

Definiții

Art. 7. — Lista cuprinzând termenii utilizați în prezentul standard de performanță și lista cuprinzând abrevierile sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2.

CAPITOLUL II

Indicatori de performanță pentru serviciul de furnizare a gazelor naturale

SECȚIUNEA 1

Racordarea consumatorilor

Art. 8. — (1) Furnizorul de gaze naturale este obligat să analizeze posibilitățile tehnice, eficiența economică a activității de furnizare și să răspundă la solicitarea scrisă privind racordarea la sistemul de distribuție a gazelor naturale a oricărui consumator existent sau potențial, aflat pe teritoriul pentru care furnizorul are obligația de

furnizare a gazelor naturale la consumatorii captivi, prevăzută prin licența de furnizare.

(2) Termenul pentru răspuns este de 30 de zile calendaristice de la înregistrarea cererii consumatorului.

Art. 9. — Debitul instalat și soluția tehnică de racordare se stabilesc prin avizul de racordare eliberat de furnizorul de gaze naturale.

Art. 10. — Indicatorii anuali de performanță pentru activitatea de racordare a consumatorilor de gaze naturale sunt:

a) numărul de avize de racordare emise de furnizorul de gaze naturale, raportat la numărul de solicitări ale consumatorilor pentru racordarea la sistemul de distribuție a gazelor naturale, calculat pe categorii de consumatori;

b) numărul de solicitări la care intervalul de timp dintre momentul înregistrării cererii de racordare din partea consumatorului și primirea de către acesta a răspunsului scris privind racordarea este mai mic de 30 de zile calendaristice, raportat la numărul de solicitări ale consumatorilor pentru racordarea la sistemul de distribuție a gazelor naturale.

SECȚIUNEA a 2-a

Contractarea gazelor naturale

Art. 11. — (1) Contractarea gazelor naturale cuprinde următoarele etape:

a) analiza tehnică și economică a documentațiilor depuse de consumatori, în vederea emiterii de către furnizorul de gaze naturale a acordului de utilizare;

b) avizarea racordării consumatorului;

c) recepția de către furnizor a lucrărilor de racordare executate în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

d) încheierea contractelor de furnizare a gazelor naturale cu consumatorii, cu respectarea clauzelor prevăzute în contractele-cadru emise de ANRGN.

(2) Termenul maxim pentru încheierea contractului de furnizare este de 15 zile calendaristice de la depunerea documentației complete.

Art. 12. — Pentru îndeplinirea activității de contractare a gazelor naturale furnizorul are următoarele obligații:

a) să răspundă oricărei solicitări privind încheierea contractelor de furnizare a gazelor naturale precizate la art. 4 alin. (2), în termen de 15 zile calendaristice de la înregistrarea acesteia;

b) să nu refuze încheierea contractelor de furnizare a gazelor naturale precizate la art. 4 alin. (2), sub condiția respectării de către consumatorii potențiali a etapelor preliminare contractării, precizate la art. 11 alin. (1);

c) să nu refuze prelungirea valabilității contractelor de furnizare a gazelor naturale precizate la art. 4 alin. (2), sub condiția respectării de către consumator a obligațiilor contractuale.

Art. 13. — Furnizorul de gaze naturale este obligat să asigure alimentarea cu gaze naturale a consumatorilor, în condițiile în care aceștia se află pe teritoriul pentru care furnizorul are obligația de furnizare a gazelor naturale la consumatorii captivi, prevăzută prin licența de furnizare, sunt racordați la rețeaua de distribuție și se încadrează în prevederile contractului-cadru de furnizare.

Art. 14. — Oferta de furnizare a gazelor naturale, precum și serviciul aferent se vor face în mod nediscriminatoriu.

Art. 15. — Indicatorii anuali de performanță la contractare sunt:

a) numărul de contracte încheiate, raportat la numărul total de solicitări pentru contractare, calculat pe categorii de consumatori;

b) numărul de contracte încheiate cu respectarea termenului precizat la art. 11 alin. (2), raportat la numărul total de solicitări pentru contractare, calculat pe categorii de consumatori.

SECȚIUNEA a 3-a

Măsurarea și gestiunea cantităților de gaze naturale

Art. 16. — Furnizorul de gaze naturale este obligat să asigure, în conformitate cu prevederile legale:

a) măsurarea cantităților de gaze naturale furnizate, prin intermediul contoarelor/sistemelor și al echipamentelor de măsurare, conform cerințelor Regulamentului de măsurare a cantităților de gaze naturale tranzacționate la consumatorii captivi;

b) gestiunea/evidența contoarelor/sistemelor și echipamentelor de măsurare;

c) instalarea, verificarea, întreținerea, repararea și înlocuirea contoarelor/sistemelor și ale echipamentelor de măsurare.

Art. 17. — (1) Furnizorul de gaze naturale este obligat să răspundă la orice reclamație sau solicitare scrisă referitoare la înlocuirea contoarelor/sistemelor și a echipamentelor de măsurare, schimbarea amplasamentului acestora, remedierea lor și altele asemenea, în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea reclamației sau a solicitării scrise a consumatorilor.

(2) Răspunsul va cuprinde soluția propusă, costurile și termenul de realizare.

Art. 18. — (1) Reclamațiile scrise privind funcționarea deficitară a contoarelor/sistemelor și echipamentelor de măsurare vor fi soluționate în termen de 10 zile lucrătoare prin:

a) inspectarea la consumator a contoarelor/sistemelor și echipamentelor de măsurare și verificarea/remedierea celor semnalate/constatate;

b) prezentarea unei explicații care să conțină și eventualele soluții de remediere, atunci când evenimentul semnalat de consumator are cauze cunoscute.

(2) În cazul în care este necesară verificarea de către BRML a contoarelor/sistemelor și echipamentelor de măsurare, rezultatul verificării va fi adus la cunoștință consumatorului în termen de 30 de zile calendaristice de la data depunerii reclamației.

Art. 19. — În cazul în care se constată defecte ale contoarelor/sistemelor și echipamentelor de măsurare se aplică prevederile privind recalcularea consumului, prevăzute în contractul-cadru de furnizare a gazelor naturale.

Art. 20. — Indicatorii anuali de performanță pentru măsurarea și gestiunea cantităților de gaze naturale sunt:

a) numărul anual de reclamații privind funcționarea deficitară a contoarelor/sistemelor și echipamentelor de măsurare, raportat la numărul total de consumatori;

b) numărul anual de reclamații privind funcționarea deficitară a contoarelor/sistemelor și echipamentelor de măsurare, care au fost rezolvate în mai puțin de 10 zile lucrătoare, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 18 alin. (2), raportat la numărul total de reclamații privind funcționarea deficitară a contoarelor/sistemelor și echipamentelor de măsurare;

c) cantitatea de gaze naturale ieșită din sistemul de distribuție, pentru care furnizorul de gaze naturale deține licență, raportată la cantitatea de gaze naturale intrată în sistem.

SECȚIUNEA a 4-a

Facturarea cantităților și încasarea contravalorii gazelor naturale furnizate

Art. 21. — (1) Furnizorul de gaze naturale este obligat să asigure:

a) stabilirea de comun acord cu consumatorul a modului de citire a contoarelor (de exemplu, prin cititori-constatori, autocitiri, personal tehnic, contoare cu preplată, telemăsurare sau alte modalități);

b) respectarea intervalului de citire a contoarelor și de emisie a facturilor, conform contractului de furnizare;

c) respectarea modului de facturare și de calcul al valorii facturilor (de exemplu, valori prestabilite sau valori rezultate din telemăsurare, citire locală a contoarelor și altele asemenea);

d) încasarea contravalorii serviciilor prestate, pe baza facturilor emise (de exemplu, prin cont bancar, cont C.E.C., poștă, casieriiile furnizorului de gaze naturale, cititori-încasatori);

e) evidența majorărilor de întârziere/penalităților și a consumatorilor deconectați/reconectați.

(2) Informațiile referitoare la evidența majorărilor de întârziere/penalităților se pun la dispoziție consumatorului o dată cu emiterea facturii aferente lunii următoare celei pentru care au fost calculate.

Art. 22. — În cazul unor reclamații privind factura emisă, furnizorul de gaze naturale va efectua, în termen de 10 zile lucrătoare de la data depunerii reclamației, verificarea corectitudinii facturii emise, va asigura corectarea inexactităților la următoarea facturare și va informa consumatorul despre constatările rezultate în urma verificării, precum și despre modul de rezolvare a reclamației.

Art. 23. — Indicatorii anuali de performanță la facturarea cantităților și încasarea contravalorii gazelor naturale furnizate sunt:

a) numărul de reclamații justificate privind facturarea, raportat la numărul de consumatori;

b) numărul de reclamații justificate privind facturarea, rezolvate în termen de 10 zile lucrătoare, raportat la numărul de reclamații justificate privind facturarea.

SECȚIUNEA a 5-a

Înteruperi accidentale în furnizarea gazelor naturale

Art. 24. — (1) Furnizorul de gaze naturale este obligat să urmărească realimentarea în cel mai scurt timp posibil a consumatorilor afectați de incidentele care au ca efect întreruperea accidentală a alimentării.

(2) În acest scop furnizorul de gaze naturale asigură preluarea sesizărilor telefonice prin compartimente specializate.

Art. 25. — (1) Fiecare sesizare va fi înregistrată la furnizorul de gaze naturale, reclamantul fiind informat asupra numărului de înregistrare a cererii.

(2) Orice sesizare ulterioară se va referi la numărul de înregistrare inițial.

Art. 26. — (1) Personalul specializat al furnizorului de gaze naturale va aduce la cunoștință reclamantului durata estimată a întreruperii furnizării.

(2) Pentru acuratețea informațiilor personalul din compartimentele specializate de preluare a reclamațiilor va trebui să monitorizeze permanent mersul lucrărilor de remediere.

Art. 27. — (1) Furnizorul de gaze naturale are obligația de a asigura funcționarea continuă a unor echipe de intervenție care să acționeze în regim de urgență în scopul limitării/eliminării efectelor incidentelor semnalate.

(2) Durata limită pentru sosirea echipei de intervenție, din momentul anunțării, este de maximum o oră atât pentru mediul urban, cât și pentru cel rural.

(3) În cazul unor accidente tehnice care au avut ca urmări victime și/sau pagube materiale, furnizorul de gaze naturale va notifica despre aceasta la ANRGN în 24 de ore.

Art. 28. — Indicatorii anuali de performanță în cazul întreruperilor accidentale în furnizarea gazelor naturale sunt:

a) numărul de întreruperi accidentale, raportat la numărul total de consumatori;

b) numărul de întreruperi accidentale, raportat la lungimea în kilometri a rețelei de distribuție, aferentă teritoriului pentru care furnizorul de gaze naturale are obligația de furnizare a gazelor naturale la consumatorii captivi, prevăzută prin licența de furnizare;

c) numărul de consumatori afectați de întreruperile accidentale, raportat la numărul total de consumatori;

d) numărul de consumatori reconectați într-un interval mai mic de 12 ore, raportat la numărul de consumatori afectați de întreruperile accidentale.

SECȚIUNEA a 6-a

Înteruperi programate în furnizarea gazelor naturale

Art. 29. — (1) Pentru lucrări planificate furnizorul de gaze naturale este obligat să anunțe consumatorul cu privire la întreruperea furnizării gazelor naturale.

(2) Întreruperile programate vor fi aduse la cunoștință consumatorilor prin intermediul mass-media și/sau prin afișare la sediul imobilelor afectate, cu cel puțin două zile calendaristice înainte de data întreruperii.

Art. 30. — Întreruperile programate, neanunțate în prealabil, vor putea fi reclamate de consumator, iar furnizorul de gaze naturale va plăti daunele cauzate acestuia, potrivit clauzelor contractului de furnizare.

Art. 31. — Indicatorii anuali de performanță în cazul întreruperilor programate sunt:

a) numărul de întreruperi programate, raportat la numărul total de consumatori;

b) durata totală în ore a acestor întreruperi, raportată la numărul de întreruperi programate;

c) numărul de consumatori afectați de aceste întreruperi, raportat la numărul total de consumatori.

SECȚIUNEA a 7-a

Întreruperi neprogramate convenite cu consumatorul

Art. 32. — Întreruperea furnizării de gaze naturale a consumatorilor industriali prin automatizări de sistem sau în situații limită în sistemul de distribuție va fi dispusă cu acordul prealabil al acestora, prin contractele de furnizare a gazelor naturale precizate la art. 4 alin. (2).

SECȚIUNEA a 8-a

Regimul de limitări și restricții în SNT

Art. 33. — (1) În situațiile în care este deficit de presiune și/sau de debit în SNT, furnizorul de gaze naturale poate aplica consumatorilor tranșe de limitare a presiunii și/sau a debitului, comunicate de operatorul SNT.

(2) Tranșele de limitare și, respectiv, durata de aplicare trebuie comunicate consumatorului cu cel puțin 24 de ore înainte de aplicare.

Art. 34. — În situațiile de avarie sau pentru prevenirea unor avarii în SNT furnizorul de gaze naturale va comunica în regim de urgență și va aplica consumatorilor măsurile de reducere a debitului/presiunii și/sau de sistare a livrărilor solicitate de operatorul SNT, în conformitate cu prevederile contractului-cadru de furnizare a gazelor naturale, ale RPF-D-SNTGN, precum și cu alte acte normative în vigoare.

SECȚIUNEA a 9-a

Reducerea sau sistarea alimentării pentru neplata gazelor naturale

Art. 35. — Furnizorul de gaze naturale va reduce sau, după caz, va sista furnizarea gazelor naturale în situația în care consumatorul nu își achită obligațiile de plată, conform contractului, cu acordarea unui preaviz de 5 zile calendaristice consumatorului și aplicarea efectivă în termen de 6 ore după expirarea preavizului.

Art. 36. — (1) Furnizorul de gaze naturale este obligat ca în termen de maximum 24 de ore să asigure reluarea furnizării în situația în care consumatorul își achită integral obligațiile de plată și face dovada acesteia.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) curge începând cu ora 0 a zilei următoare celei în care consumatorul face dovada că și-a achitat obligațiile de plată.

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) și (2) cazurile în care contractul de furnizare a gazelor naturale a fost reziliat; în acest caz se va încheia un nou contract de furnizare a gazelor naturale, cu condiția achitării în prealabil a tarifului de reconectare.

Art. 37. — Indicatorii anuali de performanță pentru cazurile prevăzute la art. 35 și, respectiv, la art. 36 sunt:

a) numărul de consumatori cărora li s-a sistat furnizarea gazelor naturale pentru neplată, raportat la numărul de consumatori care nu și-au achitat obligațiile de plată, conform contractului, nici după acordarea preavizului de 5 zile calendaristice, calculat pe categorii de consumatori;

b) numărul de consumatori cărora li s-a reluat furnizarea gazelor naturale în mai puțin de 24 de ore de la onorarea obligațiilor de plată, raportat la numărul de consumatori cărora li s-a sistat furnizarea gazelor naturale pentru

neplată și care și-au achitat integral obligațiile de plată și fac dovada acesteia.

SECȚIUNEA a 10-a

Parametrii tehnologici și condițiile de calitate a gazelor naturale furnizate

Art. 38. — Furnizorul de gaze naturale are obligația de a asigura respectarea parametrilor tehnologici și a condițiilor de calitate a gazelor naturale stipulate în contractele de furnizare a gazelor naturale încheiate.

Art. 39. — La reclamația consumatorului privind neasigurarea parametrilor tehnologici și a condițiilor de calitate a gazelor naturale, furnizorul va verifica și va analiza cauzele care au generat abaterile reclamate și va informa consumatorul cu privire la rezultatele analizei efectuate și la măsurile dispuse.

Art. 40. — Termenul pentru răspuns la reclamații privind nerespectarea parametrilor tehnologici și a condițiilor de calitate a gazelor naturale este de 15 zile calendaristice.

Art. 41. — Indicatorii anuali de performanță privind asigurarea parametrilor tehnologici și respectarea condițiilor de calitate a gazelor naturale sunt:

a) numărul de reclamații privind neasigurarea parametrilor tehnologici și a condițiilor de calitate a gazelor naturale, raportat la numărul total de consumatori;

b) numărul de reclamații privind neasigurarea parametrilor tehnologici și a condițiilor de calitate a gazelor naturale la care s-a răspuns în termen de 15 zile calendaristice, raportat la numărul total de reclamații privind neasigurarea parametrilor tehnologici și a condițiilor de calitate a gazelor naturale.

SECȚIUNEA a 11-a

Răspunsuri la solicitările consumatorilor

Art. 42. — Furnizorii de gaze naturale sunt obligați să răspundă, prin rezolvarea solicitării sau prin notificare, la toate solicitările scrise ale consumatorilor.

Art. 43. — Furnizorii de gaze naturale sunt obligați să înregistreze, să analizeze și, după caz, să intervină la sesizările telefonice ale consumatorilor.

Art. 44. — Termenul maxim pentru răspuns la solicitările consumatorilor, altele decât cele prevăzute explicit în prezentul standard de performanță, este de 30 de zile calendaristice.

Art. 45. — Furnizorii de gaze naturale organizează în acest scop centre de relații cu clienții, indicând consumatorilor numerele de telefon și programul de lucru ale acestora.

Art. 46. — Fiecare sesizare sau reclamație va primi un număr de înregistrare, acesta fiind comunicat petiționarului.

Art. 47. — Indicatorii anuali de performanță corespunzători activității prevăzute la art. 42—44 sunt:

a) numărul de sesizări scrise, altele decât cele la care se referă expres prezentul standard de performanță, raportat la numărul total de consumatori;

b) numărul de sesizări scrise, altele decât cele la care se referă expres prezentul standard de performanță, la care s-a răspuns într-un termen mai mic de 30 de zile calendaristice, raportat la numărul de sesizări scrise, altele decât cele la care se referă expres prezentul standard de performanță.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 48. — (1) Pentru înregistrarea sesizărilor și a reclamațiilor consumatorilor, furnizorii de gaze naturale sunt obligați să asigure următoarele:

a) cel puțin un centru de relații cu clienții, prevăzut cu registratură; se va respecta norma minimă de un centru pentru fiecare 50.000 de consumatori, titulari de contracte de furnizare a gazelor naturale, în mediul urban și 10.000 de consumatori în mediul rural;

b) un serviciu telefonic permanent;

c) un compartiment specializat de sinteză a datelor.

(2) Pentru ceilalți indicatori prevăzuți în prezentul standard de performanță furnizorul de gaze naturale va garanta urmărirea prin compartimentele specializate.

Art. 49. — (1) Informațiile privind date generale despre clienții furnizorului de gaze naturale și datele necesare pentru calcularea indicatorilor de performanță prevăzuți în prezentul standard de performanță vor fi transmise anual la ANRGN până la data de 15 februarie a anului următor.

(2) Furnizorii de gaze naturale au obligația transmiterii informațiilor prevăzute la alin. (1) la nivel de societate comercială și la nivel de sucursale, după caz.

Art. 50. — Calculul și analiza indicatorilor de performanță se fac de către ANRGN pe baza datelor transmise de furnizorii de gaze naturale, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3 și, respectiv, în anexa nr. 4.

Art. 51. — Începând cu anul 2004, aprecierea performanței activității de furnizare a gazelor naturale, realizată de furnizorii de gaze naturale, se va face pe baza nivelurilor de performanță stabilite de ANRGN în urma analizei indicatorilor de performanță calculați, aferenți activității de furnizare a gazelor naturale.

Art. 52. — La solicitarea ANRGN furnizorul de gaze naturale va asigura accesul la documentele primare în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării.

Art. 53. — ANRGN va elabora și va da publicității rezultatele analizei indicatorilor de performanță în furnizarea gazelor naturale, în termen de 90 de zile calendaristice de la data limită de transmitere.

Art. 54. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul standard de performanță.

ANEXA Nr. 1

la standardul de performanță

DEFINIREA UNOR TERMENI

a) *acces la rețea* — dreptul unui producător, furnizor și/sau consumator de a utiliza, în condițiile legii, sistemul de transport și/sau de distribuție;

b) *caracteristici tehnice* — totalitatea datelor și elementelor de natură tehnică, specifice unui obiectiv din sectorul gazelor naturale;

c) *clasa de exactitate* — clasa de mijloace de măsurare care satisfac anumite condiții metrologice, destinate să mențină erorile în limite specificate (definiție conform SR 13251/1996);

d) *consumator (final) de gaze naturale* — persoana fizică sau juridică, română ori străină, care cumpără gaze naturale pentru propria utilizare;

e) *consumator potențial* — consumatorul de gaze naturale neracordat la rețeaua de distribuție;

f) *consumator rezidențial* — consumatorul care utilizează gazele naturale în scopul încălzirii spațiilor proprii, producerea apei calde pentru gătit și pentru care furnizarea se face fără limită de consum, până la nivelul debitului maxim instalat; în particular, termenul „uz rezidențial“ face referire la consumul casnic în gospodării individuale, apartamente de bloc, obiective sociale, culturale, de ocrotire a sănătății, instituții și altele asemenea;

f¹) *consumator rezidențial individual* — consumul casnic în gospodării individuale, apartamente de bloc sau cu un consum de gaze naturale de maximum 10.000 m³/an;

f²) *consumator rezidențial colectiv* — consumul casnic în gospodării și apartamente de bloc, cu contorizări comune și un consum de gaze naturale mai mare de 10.000 m³/an;

f³) *alți consumatori rezidențiali* — instituții publice, unități de învățământ, spitale, creșe, grădinițe, servicii sociale, precum și altele asemenea;

g) *consumator industrial* — consumatorul care utilizează gazele naturale ca materie primă în industria chimică sau pentru procese tehnologice în industrie, sectorul extractiv, sectorul materialelor de construcții și altele asemenea, clasificat astfel:

g¹) *consumator industrial mic* — cu un consum de gaze naturale de maximum 100.000 m³/an;

g²) *consumator industrial mare* — cu un consum de gaze naturale de minimum 100.000 m³/an;

g³) *consumator din industria chimică* — consumatorul care utilizează gazele naturale ca materie primă în industria chimică de sinteză;

g⁴) *consumator din sectorul producerii de energie electrică* — consumatorul care utilizează gazele naturale în scopul producerii de energie electrică pentru utilități publice;

h) *consumator comercial* — consumatorul care utilizează gaze naturale în sectorul comercial, restaurante, hoteluri, centre de afaceri sau în agricultură, sere și utilizări similare, pentru care furnizarea se face fără limită de consum, până la nivelul debitului maxim instalat;

i) *consumator din sectorul distribuției districtuale a agentului termic* — consumatorul care utilizează gaze naturale pentru producerea de energie termică, în scopul distribuției publice; furnizarea se realizează în limita cantităților de gaze naturale contractate și în conformitate cu graficul de furnizare prevăzut în contractul de furnizare;

j) *contor de măsurare* — aparat sau ansamblu de echipamente conectate între ele, destinate să măsoare volumele de gaze naturale consumate și care îndeplinesc cerințele impuse de legislația metrologică în vigoare;

k) *furnizor de gaze naturale* — persoana juridică, română sau străină, titulară a licenței de furnizare în baza căreia are dreptul să comercializeze gaze naturale;

l) *indicatori de performanță* — parametri ai serviciului de furnizare a gazelor naturale realizat de operatorii de distribuție, pentru care se stabilesc niveluri minime de calitate urmărite la nivel de furnizor, titular al licenței de distribuție;

m) *instalație de utilizare* — ansamblul de conducte, aparate și accesorii montate în incinta unui consumator, inclusiv focarul și coșul de evacuare a gazelor de ardere, situate după stația/postul de măsurare a debitului și reglare a presiunii, după caz;

n) *operator de distribuție* — persoana juridică autorizată și licențiată să opereze capacitatea sistemului de distribuție, în scopul menținerii parametrilor funcționali ai sistemului;

o) *Regulamentul de măsurare a cantităților de gaze naturale tranzacționate la consumatorii captivi* — colecție de acte

normative care reglementează activitatea de măsurare a cantităților de gaze naturale în sectorul gazelor naturale;

p) *situația de avarie în SNT și distribuție* — situația în care, datorită avarierii unor instalații sau agregate din sectorul extracției și transportului de gaze naturale, reducerii importului de gaze naturale sau unor situații dificile generate de temperaturi deosebit de scăzute, nu se mai pot menține principalii parametri ai SNT, respectiv în sistemul de distribuție;

r) *standard de performanță* — standardul prin care se stabilesc indicatori cantitativi și niveluri calitative pentru activitățile incluse în serviciul de furnizare a gazelor naturale, realizat de operatorii de distribuție.

ANEXA Nr. 2

la standardul de performanță

LISTA cuprinzând abrevierile

ANRGN — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale

BRML — Biroul Român de Metrologie Legală

RPF-D-SNTGN — Regulament de programare, funcționare și dispecerizare a Sistemului național de transport al gazelor naturale, aprobat prin decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale

SNT — Sistemul național de transport al gazelor naturale.

ANEXA Nr. 3

la standardul de performanță

DATE GENERALE despre clienții furnizorului de gaze naturale în perioada

Nr. crt.	Categoriile de consumatori		Numărul de consumatori/ cantitatea de gaze naturale livrate					Anual
			Luna					
			1	2	3	12	
1.	Rezidențiali	Individuali						
2.		Colectivi						
3.		Alți rezidențiali						
4.	Comerciali							
5.	Industriali	Industriali mici						
6.		Industriali mari						
7.		Din industria chimică						
8.		Pentru producerea energiei electrice						
9.	Din sectorul distribuției districtuale a agentului termic							

Director,

.....

Șef de compartiment,

.....

DATE

necesare calculării indicatorilor de performanță în furnizarea gazelor naturale

Cap. II Secțiunea	Date necesare calculării indicatorilor de performanță		Valoarea realizată lunar/anual						
	Date solicitate	Categoria de consumatori	1	2	3	...	12	Anual	
I.	Numărul de solicitări ale consumatorilor pentru racordarea la sistemul de distribuție cu gaze naturale	Rezidențiali	Individual						
			Colectiv						
			alți rezidențiali						
		Comerciali							
		Industriali	Industriali mici						
			Industriali mari						
	din industria chimică								
	Din sectorul distribuției districtuale a agentului termic								
	Numărul de avize de racordare emise de furnizor	Rezidențiali	Individual						
			Colectiv						
			alți rezidențiali						
		Comerciali							
		Industriali	Industriali mici						
			Industriali mari						
	din industria chimică								
Din sectorul distribuției districtuale a agentului termic									
Numărul de solicitări la care intervalul de timp dintre momentul înregistrării cererii de racordare din partea consumatorului și primirea de către acesta a răspunsului scris este mai mic de 30 de zile calendaristice:	Toți consumatorii								
a 2-a	Numărul de contracte încheiate	Rezidențiali	Individual						
			Colectiv						
			Alți rezidențiali						
		Comerciali							
		Industriali	Industriali mici						
			Industriali mari						
	din industria chimică								
	Din sectorul distribuției districtuale a agentului termic								
	Numărul de solicitări privind contractarea	Rezidențiali	Individual						
			Colectiv						
			Alți rezidențiali						
		Comerciali							
		Industriali	Industriali mici						
			Industriali mari						
	din industria chimică								
Din sectorul distribuției districtuale a agentului termic									
Numărul de contracte încheiate cu respectarea termenului precizat la art. 11 alin. (2)	Rezidențiali	Individual							

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

			pentru producerea energiei electrice								
	Din sectorul distribuției districtuale a agentului termic										
Numărul de consumatori cărora li s-a reluat furnizarea gazelor naturale mai puțin de 24 de ore de la onorarea obligațiilor de plată	Rezidențiali		Individual								
			colectiv								
			Alți rezidențiali								
	Comerciali										
	Industriali		industriali mici								
			industriali mari								
		din industria chimică									
		pentru producerea energiei electrice									
	Din sectorul distribuției districtuale a agentului termic										
Numărul de consumatori cărora li s-a sistat furnizarea gazelor naturale pentru neplată, care și-au achitat integral obligațiile de plată și fac dovada acesteia	Rezidențiali		Individual								
			colectiv								
			Alți rezidențiali								
	Comerciali										
	Industriali		industriali mici								
			industriali mari								
		din industria chimică									
		pentru producerea energiei electrice									
	din sectorul distribuției districtuale a agentului termic										
a 10a	Numărul de reclamații privind neasigurarea parametrilor tehnologici și a condițiilor de calitate a gazelor naturale	Toți consumatorii									
	Numărul de reclamații privind neasigurarea parametrilor tehnologici și a condițiilor de calitate a gazelor naturale la care s-a răspuns în termen de 15 zile calendaristice	Toți consumatorii									
a 11-a	Numărul de sesizări scrise, altele decât cele la care se referă expres prezentul standard de performanță	Toți consumatorii									
	Numărul de sesizări scrise, altele decât cele la care se referă expres prezentul standard de performanță-la care s-a răspuns într-un termen mai mic de 30 de zile calendaristice	Toți consumatorii									

Director,

.....

Șef compartiment,

.....

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro